

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118010027
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kohutová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7118010027.6

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kohutovej a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Jána Slovinského na verejnom zasadnutí dňa 25. januára 2022, v trestnej veci obžalovaného D.. D. X., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 11.6.2020 sp.zn. 7 T/1/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného D.. D. X.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 11.6.2020 sp.zn. 7 T 1/2018 bol obžalovaný D.. D. X. uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s použitím § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 04.04. 2017 v čase okolo 22.00 hod. v Košiciach na ulici Mäsiarskej č. 32, poškodil technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla, ktorý mu bol namontovaný mestskou políciou a z miesta sa snažil odísť, pričom príslušníčka Mestskej polície Košice Ľ. O., ktorá bola operačným strediskom mestskej polície privolaná na demontáž zariadenia, sa mu snažila v odjazde zabrániť, páchatel jej pokyny nerešpektoval a dvakrát predným nárazníkom osobného motorového vozidla zn. Opel EČV : KE XXX BF narazil do pravej nohy Ľ. O. a z miesta ušiel .

Bol mu za to uložený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd pri určení probačného dohľadu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. (správne písm. f) súd zároveň uložil obžalovanému povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej mestskej policajtky D.. Ľ. O..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný D.. D. X..

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok je založený na nepodloženom skutkovom zistení. Zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, nie je podložený konkrétnymi, nespochybniteľnými dôkazmi, vyplýva len a jedine z tvrdenia a výpovede poškodenej. Ani jedno zo svedectiev nepotvrďuje bez spochybniteľnosti tvrdenia poškodenej a nie je podložené. Ani jedno svedectvo nie je podložené nespochybniteľnými dôkazmi. Svedectvá sú rozporuplné a obsahujú omyly, ktoré spochybňujú ich hodnovernosť. Vytýka prvostupňovému súdu, že sa nezaoberal všetkými relevantnými okolnosťami.

Obžalovaný namieta, že písomné vyhotovenie prvostupňového rozsudku bolo realizované až po 111 dňoch, pričom rozsudok obsahuje písárske chyby v priezvisku vyšetrovatelky F. F. I. A. a v priezvisku B.. F.Á. A..

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zopakoval, že technický prostriedok na zabránenie odjazdu osobného motorového vozidla nebol nasadený oprávnene, avšak s touto skutočnosťou sa nikto nechce zaoberať. Ďalej uviedol, že uvedený technický prostriedok nebol majetkom polície, ale patril súkromnej spoločnosti a rovnako motorové vozidlo, ktorým prišli mestskí policajti, nepatrilo Mestskej polícii. Napokon uviedol, že žiadal obhliadku miesta činu, avšak nebolo mu vyhovené. Rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nezákonné.

Na podklade takto podaného odvolania obžalovaným krajský súd v zmysle ust. 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Hneď v úvode je potrebné uviesť, že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu (§ 278 ods. 1 Tr. por.). Dokazovanie v trestnom konaní je determinované vymedzením skutku v uznesení o vznesení obvinenia a následne v obžalobe podanej prokurátorom, pričom je zamerané na objasnenie skutočností podstatných a dôležitých pre rozhodnutie o podanej obžalobe.

Vzhľadom na tento záver krajský súd má zato, že výrok o vine obžalovaného D.. D. X. uvedený v napadnutom rozsudku je založený na presvedčivých dôkazoch vykonaných v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a teda zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu, ktoré bez akýchkoľvek pochybností vylučujú inú alternatívu skutkového deja než aký bol na základe týchto dôkazov ustálený v rozsudku okresného súdu.

Keďže prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znovu podrobne rozoberať a opakovať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí už poukázal okresný súd. Na druhej strane ale vzhľadom na uplatnené námietky odvolateľom je potrebné odpovedať na tie argumenty, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné a rozhodujúce.

Obžalovaný D.. D. X. v podanom odvolaní v podstate zotrval na obhajobe uplatnenej na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu, že namontovanie technického prostriedku na zabránenie odjazdu motorového vozidla na jeho osobnom motorovom vozidle Opel EČV : KE XXX BF v Košiciach, na ul. Mäsiarskej dňa 4.4.2017 Mestskou políciou Košice bolo nedôvodné, pretože neparkoval na mieste vyhradenom pre rezidentov a keď odchádzal z miesta parkovania policajtov neohrozil.

Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia venoval adekvátnu pozornosť výpovedi obžalovaného D.. D. X., v ktorej opísal zo svojho pohľadu príchod na Mäsiarsku ul. v Košiciach dňa 4.4.2017 okolo 22.00 hod., kde mal zaparkované svoje osobné motorové vozidlo Opel EČV : KE XXX BF a následné konanie potom, čo zistil, že na kolese tohto vozidla má namontovaný technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla.

Krajský súd má zato, že skutkové zistenia prvostupňového súdu na základe vykonaného dokazovania obhajobné prednesy obžalovaného D.. D.Á. X. v celom rozsahu vyvracajú.

V prvom rade je potrebné uviesť, že výpoveďami svedkyne Ing. K. O. a svedka F. B. mal súd preukázané, že obžalovaný D.. D. X. v kritickom čase poškodil technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla, ktorý mal namontovaný Mestskou políciou na jeho osobnom motorovom vozidle Opel EČV : KE XXX BF.

Svedkovia MUDr. O. X., svedok X. X. a svedkyňa MVDr. L. X. zhodne potvrdili, že obžalovaný Ing. D. X. technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla demoloval a vytrhol.

Odvolací súd nezistil dôvody na spochybnenie hodnovernosti a pravdivosti výpovedí vyššie uvedených svedkov. Svedkovia o podstatných a rozhodujúcich skutočnostiach vypovedali bez rozporov, zhodne a presvedčivo a ich výpovede korešpondujú v podstate aj so zisteniami vyplývajúcimi z fotodokumentácie na čl. 118 - 124 predloženého trestného spisu.

V posudzovanej trestnej veci treba predovšetkým zdôrazniť, že obžalovaný Ing. D. X. vedel, že Mestská polícia Košice použila technický prostriedok na zabránenie odjazdu jeho motorového vozidla v súvislosti s riešením priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, konkrétne porušenia státia vyplývajúceho z dopravnej značky (§ 3 ods. 1 písm. f) zák.č. 564/91 Zb. v znení neskorších predpisov).

Pre úplnosť krajský súd konštatuje, že vodiči osobných motorových vozidiel vo všeobecnosti, bez akýchkoľvek pochybností poznajú dôvody použitia technických prostriedkov na zabránenie odjazdu motorových vozidiel Mestskou policiou.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že z ustanovenia § 16a ods.1 zák.č. 564/91 Zb. v znení neskorších predpisov vyplýva, že príslušník Mestskej polície je oprávnený použiť technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla, ak motorové vozidlo stojí na mieste, kde je to zakázané dopravnou značkou, alebo všeobecnou úpravou cestnej premávky a vodič vozidla sa v blízkosti miesta nenachádza.

V nadväznosti na uvedené odvolací súd upriamuje pozornosť aj na výpoveď svedkyne MVDr. L. X., ktorá uviedla, že aj jej manžel, svedok X. X. upozorňoval v kritickom čase obžalovaného Ing. D. X., že je úplne zbytočné strhávať a demontovať technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla z kola osobného motorového vozidla, pretože policajti určite majú zadokumentovaný záznam o priestupku, ako aj číslo motorového vozidla.

Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že svedok X. X. telefonicky kontaktoval Mestskú políciu, aby prišli odstrániť technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla, ktorý mal v kritickom čase aj on namontovaný na jeho osobnom motorovom vozidle.

Na základe hlásenia z operačného strediska Mestskej polície v Košiciach na miesto, to znamená na ul. Mäsiarsku v Košiciach došli mestskí policajti Ing. L. O. T. F. B., ktorí boli dňa 4.4.2017 od 19,00 hod. v službe a vykonávali hliadkovú činnosť. Ich príslušnosť k Mestskej polícii bola zrejماً zo služobnej rovnošaty.

Na tomto mieste je potrebné vzhľadom na uplatnenú argumentáciu obžalovaného týkajúcu sa tvrdenia, že technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorových vozidiel patril súkromnej spoločnosti, rovnako tak telefón resp. vysielacia, ktorými komunikovala Mestská polícia uviesť, že uvedené námietky nie sú podstatné a rozhodujúce pre posúdenie priebehu skutkového deja v tejto trestnej veci a rovnako nie je dôležité, kto v rozhodnom čase spravoval parkovacie systémy, či parkovacie miesta v Meste Košice, pretože tieto skutočnosti v žiadnom smere nemajú vplyv na plnenie úloh Mestskej polície a rozsah oprávnení jej príslušníkov stanovených Zákomom o obecnej polícii.

Na druhej strane podľa názoru krajského súdu je ale podstatné zistenie, že po príchode mestských policajtov na miesto parkovania bol obžalovaný Ing. D. X. vyzvaný svedkyňou D.. L. O. a svedkom F. B., aby zastavil osobné motorové vozidlo, ktorým sa pohýňal smerom dopredu, kde stála svedkyňa D.. L. O., ktorá sa snažila osobné motorové vozidlo zastaviť tak, že sa rukami oprela o prednú kapotu vozidla. Obžalovaný na výzvy mestských policajtov nereagoval ale nárazníkom vozidla narazil dvakrát do pravej nohy D.. L. O.Á., pričom sa poškodenej následne podarilo odskočiť a bezprostredne nato obžalovaný D.. D. X. s osobným motorovým vozidlom odišiel.

Tieto skutočnosti mal súd preukázané jednak výpoveďou svedkyne D.. L. O. a svedka F. B., ale aj svedeckými výpoveďami X. X., F.. L. X. T. F.. O. X..

Na základe týchto zistení krajský súd dospel k záveru, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva jednoznačný záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že žalovaný skutok spáchal odvolateľ zisteným spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku.

Krajský súd nezistil pochybenie prvostupňového súdu ani pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného D.. D. X..

Odvolačný súd zvyrazňuje tú skutočnosť, že príslušníci Mestskej polície dňa 4.4.2017 okolo 22.00 hod. na ul. Mäsiarskej č. 32 objasňovali priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a s ním spojenú neoprávnenú demontáž technického prostriedku na zabránenie odjazdu motorového vozidla obžalovaným D.. D.Z. X. postupovali podľa § 3 ods. 1 písm. f) zák. č. 564/91 Zb. v znení neskorších predpisov a obžalovaný napriek vedomosti o povinnosti, aby na výzvu príslušníkov Mestskej polície zastavil osobné motorové vozidlo a v rámci prejednávania a objasňovania priestupku poskytol potrebné vysvetlenie použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a uvedený čin spáchal so zbraňou, ktorou sa rozumie akýkoľvek predmet, ktorým možno útok voči telu poškodeného urobiť dôraznejším, čo nepochybne platí aj v prípade motorového vozidla.

Poškodená D.. L. O., X. F. X. A. je v súlade s ust. § 128 ods. 1 Tr. zák. verejným činiteľom, pretože je zamestnancom územnej samosprávy, ktorý sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá jej bola v rámci zodpovednosti za plnenie úloh zverená.

Obžalovaný zaútočil na poškodenú D.. L. O. pri služobnom zákroku práve z dôvodu výkonu jej právomoci.

Odvolačný súd má zato, že úmyselné ohrozenie príslušníka Mestskej polície pri výkone služby nájazdom na neho motorovým vozidlom spĺňa zákonné znaky zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s použitím § 138 písm.a) Tr. zák.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému D.. D. X. prvostupňovým súdom krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zmenu tohto výroku na základe odvolania podaného obžalovaným.

Obžalovaný D.. D. X. doposiaľ nebol súdne trestaný, ale z evidencie priestupkov je zrejmé, že má evidovaných 7 priestupkov na úseku dopravy. V mieste bydliska je hodnotený všeobecne. U obžalovaného neboli zistené poľahčujúce okolnosti, ale na druhej strane ani priťažujúce okolnosti.

Súd pri rozhodovaní o treste vychádzal zo základných zásad pre ukládanie trestu tak, ako sú uvedené v § 34 Tr. zák. Prihliadol na okolnosti prípadu, ale aj na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, spôsob spáchania činu, ako aj pomery a možnosti nápravy obžalovaného a dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného D.. D. X. zabezpečí trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere troch rokov, výkon ktorého podmiennečne odložil a zároveň uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú ustanovil na tri roky s tým, že súčasťou probačného dohľadu je aj uložená povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej D.. L. O..

Odvolačný súd má zato, že uložený trest je úmerný zavineniu obžalovaného a môže pôsobiť výchovne tak na obžalovaného, ako aj na ostatných členov spoločnosti.

Krajský súd napokon poznamenáva, že namietané prietahy obžalovaným D.. D. X. vo vyhotovení súdneho rozhodnutia prvostupňového súdu bolo potrebné namietat prostredníctvom sťažnosti pre nečinnosť podanej na nadriadenom súde (§ 55 ods. 3 Tr. por.), ich riešenie v rámci odvolacieho konania potom, čo rozhodnutie už bolo prvostupňovým súdom vyhotovené nie je aktuálne.

Tieto skutočnosti odôvodňujú záver vyslovený vo výrokovej časti tohto uznesenie.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.